

Proslov ředitele školy

Je úžasné být tu dnes večer s vámi. S hosty, rodiči, rodinami, členy správní rady, pedagogickým sborem a samozřejmě s vámi, studenty. Následovat budou mnohem zajímavější a důležitější proslovy, než je ten můj. Brzy k vám promluví pan Stuart Laing, náš čestný host, který Anglické gymnázium nesmírně podporoval za doby svého působení jako zástupce velvyslance v Praze. Dále se ujme slova paní Ann Lewis, předsedkyně správní rady školy, a doufám, že se zmíní o nedávném nádherném dnu, kdy naše škola byla zastoupena v Buckinghamském paláci v rámci oslav 70. narozenin prince Charlese. A nakonec se samozřejmě dočkáte také proslovu vaší spolužačky Samanty Rožánkové. Nemyslím si, že vás dnes večer čeká obtížné publikum, Samanto - ale nikdy si nemůžeme být jisti!

V letošním roce s potěšením přidáváme další čtyři velmi významná jména k již tak neuvěřitelně působivému seznamu osob, které souhlasily s tím, aby byla jejich jména spojena s akademickými oceněními Anglického gymnázia. Jedním z těchto jmen je Jan Grossman, který studoval na pražském anglickém reálném gymnáziu (PEGS). Byl to literární kritik, redaktor, klíčová osobnost nejlepší pražské divadelní scény šedesátých let a v neposlední řadě také svědek na svatbě Václava Havla. Je nám ctí, že máme také cenu Otto Wichterleho za chemii. Wichterle byl autorem nebo spoluautorem více než 180 patentů a byl vůdčí osobností vývoje kontaktních čoček. Jméno profesora Sir Rogera Scrutona nyní zdobí naši cenu za filosofii. Sir Scruton bude navždy spojován s ilegálními filozofickými semináři v Praze a měli jsme to štěstí, že Anglické gymnázium navštívil. Poslední nové ocenění nese jméno profesora Jaroslava Slavíka, který byl impozantním učitelem na tehdejší pražském reálném anglickém gymnáziu (PEGS). Jeho zásadová přesvědčení ho přivedla do přímého rozporu s komunisty, což vedlo k tomu, že strávil sedm let v uranových dolech v Jáchymově. Všichni tyto intelektuální velikáni dosáhli svých úspěchů navzdory státnímu pronásledování a všem překážkám.

Jak tu tak dnes večer vy, absolventi, sedíte a posloucháte, jak svoji řeč zpestřují jmény významných hostů a akademických velikánů - a na seznamu ocenění jich je daleko více, než jsem zmínil - může vám připadat, že mezi vámi a těmito skvělými jmény je určitá propast a není to relevantní. Rád bych však poukázal na to, že tu žádný nesoulad a žádná propast není. Tato významná jména se od těch vašich nijak neliší. Jediným rozdílem je čas. To je to jediné, co mají navíc. V nadcházejících letech bude mít každý z vás dostatek vnitřní síly a elánu na to, abyste učinili svá jména tím, čím jsou pro nás nyní jména zmíněných osobností. Vaše příběhy se rozvinou, půjdete po své cestě, budete objevovat, zkoušet, nalézat a vytvářet svůj příběh v průběhu času a nakonec se některá z vašich jmen možná vrátí na stránky programu pro slavnostní večer, jako je ten dnešní, a budou po vás pojmenovány některé z cen. Možná to bude na Anglickém gymnáziu, možná v nějaké jiné instituci, kde se vaše jméno bude oslavovat. Pozorně poslouvejte jména osobností, která dnes uslyšíte, přečtěte si jejich životopisy, vyberte si jednu z nich a slibte si, že jakmile opustíte školu, půjdete do světa a pokusíte se předat zpět do společnosti, do našeho společného kulturního dědictví a do našich společných vědomostí tolik, co oni.

Dr. Nigel Brown
ředitel Anglického gymnázia

Proslov čestného hosta

Je mi velkou ctí, že dnes večer mohu být s vámi. Jak možná víte, přišel jsem do Prahy v listopadu 1989, několik dní poté, co začala sametová revoluce. Dokonce již když jsem cestoval Evropou, abych sem přijel a nastoupil do funkce zástupce velvyslance, ale obzvláště poté, co jsem dorazil, uvědomil jsem si, že jsem svědkem historického procesu, který změní nejen Československo (jak se tehdy země jmenovala), ale celou Evropu. Čas, který jsem tady strávil, i když to byly méně než tři roky, zanechal ve mě a mojí rodině lásku k tomuto městu, k vaší zemi a vašemu lidu.

A mimochodem na velvyslanectví jsem působil právě v době, kdy byla poprvé vyřčena myšlenka založení Anglického gymnázia.

Pro vás, absolvující třídu roku 2018, jsou události roku 1989 historie. Ale neměli bychom vůči historii být kritičtí! Jisté je, jak jsem se dozvěděl zvláště v posledních letech, kdy jsem studoval a psal historické knihy, že studium historie těch, kteří žili před námi, je fascinující a často poučné. Ale víc než to: nám Evropanům studium 20. století ukazuje, jaké katastrofy se mohou stát, když opomeneme hodnoty demokracie a svobody a umožníme převzetí moci totalitnímu režimu.

Chtěl bych dnes večer, velmi stručně, mluvit o dvou věcech: internacionalismu a přerodu, neboli posunu.

Bylo mi řečeno, že internacionalismus je tématem gymnázia v tomto akademickém roce. Když se podívám, vidím, že to je pro takovouto školu přirozená věc. Vaše směsice národností a prostředí ztělesňuje internacionalismus.

Vyrůstáte v době, kdy jsme propojeni po celém světě více než kdykoli dříve. Věřím, že z vás budou lidé, kteří využijí příležitosti, které tato mezinárodní koncepce nabízí. Vidím například důkazy o vašich schopnostech v jazycích a odhodlání mnohých z vás, vybrat si zahraniční univerzity pro další etapu svého života. To nebude vždy snadné. Ašak jsem si jist, že nikdy nebudete litovat. A nebudete litovat ani těch hodin, které trávíte nad složitou gramatikou nebo slovní zásobou cizího jazyka. Moje zkušenost v Britské zahraniční kanceláři mi ukázala, že studium jazyků nejenže umožňuje přímý kontakt s lidmi jiných národností, ale také vám umožňuje porozumět jejich kultuře a způsobu myšlení. Tento druh porozumění má všechny pozitivní výsledky: osobní, jako jsou přátelství přes hranice; obchodní a průmyslovou prosperitu, protože navzájem obchodujeme; a výhody pro lidskou společnost v širším slova smyslu, kdy mezinárodní porozumění může snížit konfrontaci a konflikty. A to je něco, co v dnešním světě potřebujeme.

Mnozí z nás, v našem životě, prožívají přerod - ten okamžik posunu. Jako dospělí často opouštíme jednu práci a začínáme novou; nebo stěhujeme svůj domov. Ale opuštění školy je jiné. To se děje úplně novým prvkem vzrušení. Díváte se na svět s pocitem, že jste se zbavili nejrůznějších omezení a získali svobodu, a tak dále. Všechno je pravda - pamatujte si to dobře! Později si uvědomíte, že se zvýšenou svobodou přichází zvýšená odpovědnost. Rád bych, abyste na to nezapomněli.

Předávání vysvědčení symbolizuje konec vašeho studia. Pro vás absolventy, to znamená konec kouzla na místě, které jste znali - a doufám, že milovali - několik let. Odtud se přesunete k další epizodě ve vašem životě - pravděpodobně k dalšímu studiu na univerzitě nebo jinému dalšímu vzdělávání.

Když jsem byl ve škole, museli jsme naučit nazpaměť úryvek poezie z Shakespearovy hry „Jak se vám líbí“, obvykle známé jako sedm věků člověka. Jaques filozofuje o epizodách v našich životech. Studenti jsou popsáni "se zářící tváří po ránu, neúnavně se plazící do školy". A vy, kteří se chystáte

odejít, byste měli vědět, že vaše další období je obdobím milenců, kteří "pořád jenom vzdychají". Vzpomínám si, že ředitel v mé škole hovořil o tom samém - tím myslím o epizodách v životě, ne o milencích - když promlouval k naší maturitní třídě. Řekl nám, že doufal, že jsme si užili naše školní dny, protože jako učitel chtěl, abychom se nejen něco naučili, ale učení si také užívali. Nechtěl však, abychom se si naše školní dny pamatovali jako ty nejšťastnější dny našeho života. On sám zjistil, stejně jako Jaques, že jeho život je složen z epizod, a že procházíte z jedné do druhé v řadě přerodů. Jeho receptem na šťastný život bylo využití těchto přechodných období jako okamžiků, kdy se těšíme na to další, co přijde. Važte si dobrých zážitků z minulosti. Ale buďte přesvědčeni, že to lepší ještě přijde. Můžete být nervózní, když si nejste úplně jisti, jak to bude. Ale vaše sebejistota bude zpravidla podložena.

Jak můžeme snížit rizika nejistoty další fáze v životě? Jedním ze způsobů je podívat se do zrcadla - do rovného, nikoli zkreslujícího zrcadla. Starověký řecký filozof Sokrates měl dobré motto: "Poznej sám sebe". Zní to jednoduše, ale je překvapivé, kolik z nás má o sobě samém deziluze. Musíte zjistit, kde jsou vaše silné stránky, a dále také například, zda jste lepší jako vůdce, týmový hráč nebo individualista. Žádný z nich není lepší nebo horší: svět potřebuje všechny tyto typy. Ale musíte vědět, v které kategorii jste vy. Možná si vzpomenete na postavu Polonia v další Shakespearově hře *Hamlet*. Chudák starý Polonius - dostane se do špatného světla za to, že je pompézní starý kašpar.

Ale Polonius říká synovi Laertovi rozumné věci, než Laertes odjede do Paříže. Poradí mu, aby se dobře oblékal, protože Francouzi si takových věcí všímají - zcela pravdivé. A zakončí to následovně:

"A hlavní věc – sám sobě buď vždy věrný; a z toho plyne, jak po noci den, že nesmíš k nikomu být falešný."

(překlad František Nevrla)

Tato slova zní jako klišé a možná tomu tak bylo i v Shakespearově době. Ale někdy i klišé obsahují kousek pravdy.

Takže: Poznejte sami sebe. Buďte sami sebou. Buďte věrni sami sobě tak, jak se znáte a jací jste. A hledejte v životě to, co je v souladu s vaší znalostí sebe sama.

Chtěl bych skončit tím, že pogratiuji těm, kteří dnes večer získali ocenění, a také zaměstnancům a ostatním na Anglickém gymnáziu, kteří se podílí na budování úspěchů oceněných studentů. V určitém smyslu je rozvoj těchto mladých lidí, kteří se posouvají do další etapy svého života, společným akcí samotných studentů, jejich rodičů a učitelů. Všem vám blahopřeji!

Děkuji vám za pozvání. Děkuji za pozornost.

**Stuart Laing MA MPhil,
Master of Corpus Christi,
Cambridge**

Proslov předsedkyně správní rady

Dobrý večer, dámy a pánové,

je mi velkým potěšením, že vás všechny mohu znovu přivítat na slavnosti, která doufám bude pro ty z vás, kteří dnes absolvujete, vyvrcholením roku - samozřejmě s výjimkou akcí jako je maturitní ples a večírek po dnešní slavnosti! Pro vaše rodiče je tento večer vyvrcholením několika let stresu, úzkosti a možná i okusování nehtů. Zatímco se spoustou z vás, absolventů, jsem se setkala, v případě rodičů tomu tak není. Ráda bych tedy využila této příležitosti, abych vám, rodičům, poděkovala za to, že jste dali svoji důvěru Anglickému gymnáziu a svěřili nám své syny a dcery jak pro jejich akademické vzdělávání, tak pro jejich celkový rozvoj. Doufám, že jsme splnili vaše očekávání.

Také bych ráda využila této příležitosti, abych představila další zastíněnou skupinu lidí, kteří hrají zásadní roli v životě školy: jsou to členové správní rady. Možná nejsou příliš viditelní, ale jsou vždy aktivní, protože jsou - nebo spíše jsme - ve spolupráci s vaším vynikajícím ředitelem, zodpovědní za etos, strategii a klíčovou politiku školy. Dnes vystupují z pozadí a sedí zde za mnou na pódiu. Všichni vynikají ve svých sférách působení, ale přesto se dobrovolně vzdávají části svého volného času, energie a předávají své zkušenosti, aby podpořili Anglické gymnázium.

Přináším vám také pozdravy od našeho patrona, prince z Walesu. Princ Charles letos slaví své 70. narozeniny. Když se ho britská královna zeptala, jakou party by chtěl, zvolil si zahradní slavnost u Buckinghamského paláce pro všechny organizace, ve kterých je patronem. A mezi ně patří samozřejmě i Anglické gymnázium. Na tuto událost, která se konala v úterý, jsme byli pozváni v počtu pěti osob. Zúčastnili jsme se já a pan Martyn Bond, jako hlavní zakladatelé školy, dále paní Elizabeth Cooke jako současná předsedkyně nadace English College Foundation, která Anglické gymnázium založila; pan Petr Fiman, náš nejmladší člen správní rady, bývalý student ECP a držitel Stipendia prince z Walesu, a školu samozřejmě na oslavě zastupoval také pan ředitel. Tímto složením naší skupiny jsme se snažili pokrýt minulost, současnost i budoucnost Anglického gymnázia.

Oslava získala speciální glanc díky přítomnosti vévody a vévodkyně ze Sussexu, kteří jsou nám všem známější jako novomanželé Harry a Meghan. Princ Harry pronesl krátký, ale dojemný projev o mnoha dobročinných aktivitách svého otce.

Jak asi možná víte, princ Charles je ve Spojeném království poněkud kontroverzní osobností. Zaslouží si však hodně obdivu za některé ze svých raných aktivit, které byly v té době považovány za excentrické, ale nyní jsou běžné. Mám na mysli jeho dlouhodobý zájem o problematiku životního prostředí. Zavedl například ekologické zemědělství na svém vlastním statku už dlouho předtím, než se tento trend rozšířil a dokonce se stal i módní záležitostí.

Princ Charles se také dlouhodobě zajímá o pomoc znevýhodněným mladým lidem při rozvoji jejich praktických a komunikačních dovedností a při hledání užitečné role ve společnosti. Byl například velmi aktivní v získávání podnikatelských kruhů k tomu, aby investovali do jeho vzdělávacích, mentorských a dalších programů.

Tento zájem měl vliv i na založení naší školy. Když byl princ Charles poprvé pozván, aby se stal patronem školy, dostali jsme od jeho kanceláře dopis, který požadoval ujištění, že gymnázium nebude elitní institucí - myšleno na společenské úrovni a nikoli akademicky. Ujišťovali jsme ho, že naším cílem je být co nejinkluzivnější a vždy jsme se toho drželi. V ideálním případě bychom chtěli být úplně nezávislí, což znamená, že bychom mohli přijímat studenty bez ohledu na schopnost jejich rodičů platit školné. Bohužel jsme dosud nedosáhli této fáze, ale snažíme se udržet poplatky co

nejnižší a poskytovat stipendia, která pomáhají některým rodinám, které by si jinak nemohly dovolit hradit vzdělání, které nabízíme.

V tuto chvíli bych ráda vzdala hold všem studentům, kteří se podíleli na získávání finančních prostředků pro Stipendium Václava Havla, z čehož by měl tento náš další zakládající patron školy určitě radost. Ráda bych také poděkovala Janu Bartovi, jednomu z našich prvních absolventů, který je velmi úspěšný ve svém podnikání a investoval značné částky do stipendií na Anglickém gymnáziu. Doufám, že i vy budete jednou chtít vrátit něco z toho, co jste získali jako studenti ECP.

Nyní vstupujete do světa, většinou přímo na univerzitu. Všichni jste chytrí a většina z vás tvrdě pracuje a je vysoce motivována. Je pravděpodobné, že se vám v životě povede dobře, bez ohledu na to, co se rozhodnete dělat. Je potěšením sledovat, jak rozmanité kariéry naše absolventy čekají, od lékařství v Africe až po železniční inženýrství v Číně, nebo až po profesionální hru ledního hokeje v Kanadě. Osobně jsem jako vysloužilý diplomat potěšena, že vidím mnoho z vás v diplomatických službách, včetně současného zástupce velvyslance v Londýně a šéfa úřadu Evropské unie v Petrohradě, nemluvě o několika dalších, kteří pracují na Britském velvyslanectví v Praze. Diplomacie, a jsem přesvědčena, že náš čestný host bude souhlasit, nabízí zajímavý - a velmi různorodý - způsob života. Tato škola by možná nikdy neexistovala, nebýt náhodné poznámky prezidenta Havla během návštěvy britského ministra po sametové revoluci, na které jsem měla tu čest být přítomna. Tehdy vznikla myšlenka na vytvoření školy v Praze jako nástupce původního reálného anglického gymnázia (PEGS), které komunisté zavřeli na počátku 50. let 20. století.

Ale to vše proběhlo před čtvrt stoletím. Co však těch následujících 25 let, kdy povedete váš nejaktivnější dospělý život? Budete čelit mnoha výzvám. Jednou z nich je neradostný odkaz mé generace v podobě poškození životního prostředí a hrozby klimatických změn. Demografické změny navíc povedou k masivnímu tlaku na migraci na sever od Afriky a k posunutí těžiště světa do Asie a Afriky. Ekonomický rozvoj učiní z Číny mnohem bohatší region než je Evropa nebo dokonce Amerika, přičemž Indie se stane další velmocí. Umělá inteligence a další technologie promění pracovní prostředí stejně tak, jako IT technologie změnily svět, který jsem znala, když jsem byla ve vašem věku. Liberální demokracie, tak jak jsme ji mohli prožívat, bude pravděpodobně na ústupu a bude čelit autokraciím s omezenými lidskými právy.

Vzhledem k těmto změnám doufám, že hodnoty a dovednosti, kterým jste se zde naučili, vás přivedou do dobrého postavení: tvořivost, flexibilita, schopnost samostatného myšlení a respekt k názorům druhých, úcta k demokracii a právnímu státu.

To všechno zmiňuji ne proto, abych zastínila dnešní radostný večer, ale proto, abych zdůraznila, že do vás - jako budoucí generace - vkládáme naději, že využijete veškeré své nadání ve snaze vyřešit výzvy, kterým čelíme. Můžete, a jistě budete, mít vliv nejen na ty, kteří jsou okolo vás, ale i na širší komunitu.

Na osobnější úrovni potřebujete pro váš šťastný život přátele, rodinu a naplňující práci nebo jinou životní roli. Věřím, že všichni takové štěstí naleznete a přeji vám vše nejlepší do vašeho budoucího života.

Ann Lewis CMG
Předsedkyně správní rady
The English College in Prague - Anglické gymnázium o.p.s.

Proslov zástupkyně 6. ročníku

Vážené dámy a pánové, vážení členové správní rady, vážený Dr. Browne, vážení učitelé, rodinní příslušníci, přátelé a v neposlední řadě milí studenti.

Nejprve bych chtěla říci, jak jsem šťastná, že zde mohu stát a mluvit jménem všech maturantů. Je to pro mne velká pocta, že mi byl svěřen tak zodpovědný úkol. Jak jistě tušíte, jsme velice šťastní, že tu jsme, protože to znamená, že zkoušky jsou oficiálně ukončeny a my je všechny zdárně přežili.

Dlouho jsem přemýšlela, jak tento proslov uvést a procházela jsem si zpětně šest let, které jsme na naší škole strávili, a pokud bych měla vyzdvihnout jednu podstatnou věc, kterou si odneseme, bylo by to úžasné umění reflexe. Během našeho studia jsme reflektovali absolutně všechno.

Naši písemnou maturitní práci (Extended essay), úvahy v předmětu TOK (Teorie poznání), zážitky v rámci programu CAS (Kreativita, aktivita a charita), reflektovali jsme sami sebe, naše učitele, stravování, výlety, zkrátka vše, co vám přijde na mysl.

A proto si myslím, že umění reflexe jsme všichni zvládli na jedničku a mě velice těší, že jsem tuto dovednost mohla nyní využít ve skutečné životní situaci. Přistoupila jsem tedy k tomuto proslovu jako k mé poslední reflexi, jako k ohlédnutí za vším, co se za těch šest let událo - jak se z nás pomalu utvářely otevřeně smýšlející, zásadové, vzdělané, zdravě riskující, komunikativní, zvědavé a co já vím jaké ještě osobnosti, které z nás IB chce mít....

V září 2012, tedy v době, kdy královna Alžběta oslavovala 60. výročí své vlády na trůně a dle mnohých starých předpovědí měl nastat konec světa, jsme se sešli před školou. Naložili nás do autobusu a vyslali nás na náš seznamovací výlet. Bylo nás tenkrát 44, neznali jsme se a někteří, včetně mě, uměli anglicky jen pár vět.

A přestože konec světa v roce 2012 nenastal, byl pro nás příchod na ECP vstupem do zcela nového světa. Světa, kde lidé mluví cizí řečí, napěchovanou divnými zkratkami jako IA, EE, CAS, HL, IOC, FOA a mnoho dalších. A právě tento jazyk, kromě jiného, činí naši školu tak zvláštní. Je to náš slang, který je založený na kombinaci zkratk a dalších dvou i více cizích jazyků. Zvláštní jazyk, ve kterém je zcela běžné přepnout z češtiny do angličtiny uprostřed konverzace a okořenit to sem tam slovíčkem z němčiny, španělštiny, ruštiny či vietnamštiny. Na náš slang jsme si zvykli, přijali ho za vlastní a je dost možné, že bude chvíli trvat, než ho z našich hlav zase dostaneme.

Nyní jsme zde, o šest let později a je nás tu 77. Jsme dozajista jednou z nejpočetnějších maturitních tříd, jakou kdy ECP za poslední léta měla, a je zajímavé, že zatímco většinou s nárůstem učiva studenti odpadávají, náš počet se skoro zdvojnásobil.

Mnohé se za šest let změnilo. Technologie urazila ohromný krok kupředu. Vše je dnes chytré. Počítače, tablety, telefony dokonce i hodinky. A my také. Během těch let jsme šestkrát prošli závěrečnými zkouškami, dvakrát přípravnými zkouškami a maturitou. Jeli jsme do Berlína, Liverpoolu, Edinburghu, Madridu a učili se o všem možném napříč různými obory.

Ale život na ECP nám dal i řadu užitečných životních lekcí. Naučil nás šetřit peníze, neboť jsme se ve Fénixu snažili najít obchod, kde prodávají nejlevnější kávu. Na jednom z našich teambuildingů nás naučili péct chléb a naučili jsme se ovládat, když ve Fénixu otevřeli nové KFC.

Společně jsme zdárně přežili předpovědi o apokalypse světa a jsme zde, všichni dospělí, připravení držet krok se světem a neskonale šťastní, že už konečně můžeme odškrtnout políčko s nápisem "IB zkoušky ukončeno" a vyrazit si užít zasloužené volno.

Ale nikdy bychom tu takto nestáli, kdybychom po dobu šesti let neměli od našich učitelů všechnu tu podporu. Z celého srdce Vám za ni děkujeme. Že jste při nás stáli, měli jste pro nás porozumění, chápali jste, že jsme opravdu unaveni nejen v pátek pozdě odpoledne, ale kterýkoliv den v týdnu a v kteroukoliv denní dobu. Mohla bych tu celý den vyjmenovávat všechno to úžasné, co jste pro nás za ta léta udělali. Tak zde je alespoň pár střípků.

Děkujeme, paní Buchanan, že jste nás nenechala zmeškat žádný termín a úspěšně jste každého z nás naháněla, byť jsme se před Vámi snažili úporně skrývat.

Děkujeme, paní Švejdová za pomoc při organizaci nádherného maturitního plesu. Nikdo z nás nečekal, že bude tak úžasný.

Děkujeme, pane Baxtere, že jste nás motivoval k tomu být každé ráno ve škole včas a za výklad extrémně náročné analýzy blobů.

Děkujeme, pane Hille, že jste to s námi nevzdal a neúnavně četl naše další a další verze motivačních dopisů a přihlášek na univerzity a že jste nám pomohl, abychom se všichni dostali na naše vysněné školy.

Díky, paní Reardon, že jste nám koupila koblihy, když jsme byli v pátek ráno ospalí.

Děkujeme, paní Kerr, za záchranu v pátek odpoledne během osmé vyučovací hodiny, kdy jsme měli chemii a díky Dr. Athwale, že jste s námi měl slitování a nechal nás odejít o něco dříve.

Velký dík patří všem našim učitelům jazyků. Díky nim nikdy neumřeme hladu, kdy budeme navštěvovat cizí země a jsme rádi, že i když občas máme nějaké ty základní jazykové nedostatky, vždy můžeme zahájit konverzaci s místními obyvateli klidně i na téma jaderné energie.

Poděkování patří i manželům Gavriněvovým, že nás udržovali v kondici každoročním Cooper testem, kterému se každý z nás alespoň jednou za těch šest let snažil neúspěšně vyhnout.

A děkujeme vám, pane Dr. Browne, za vaši kreativitu a neustálý, nevyčerpatelný přísun nápaditých metafor, které vkládáte do svých proslavů.

Ale jak už jsem říkala, ještě bychom tu seděli zítra, kdybychom měli poděkovat jednotlivě všem našim učitelům. Tak se omlouvám těm, které jsem nezmínila a říkám jedno velké děkuji celému učitelскому sboru z ECP – byli jste nám skvělými příklady po celou dobu studia. Byli jste úžasní, bez vás bychom IB a maturitu nezvládli.

Speciální poděkování patří našim rodičům a rodinám, kteří nás neúnavně povzbuzovali a museli neustále poslouchat naše nářky o nějakých CAS a IAs a EEs a UCAS, aniž by většinou pořádně tušili, o co vůbec jde. Díky za všechnu tu podporu především v posledních měsících a přijměte naši omluvu, že jsme v tomto období byli možná trošku nevrlí.

A nesmíme zapomenout na naše přátele, kteří při nás stáli a podporovali nás v momentě totálních zhroucení, které nám IB způsobilo.

A v duchu správné reflexe musím uznat, že jsme úspěšně zdolali všechny nástrahy učebních osnov. Pracovali jsme v týmu, prokázali jsme naši vytrvalost a zodpovědnost při plnění úkolů, zajímali jsme se o celosvětové problémy, ukázali jsme obrovskou sílu a snahu se posouvat dál. Pevně věřím, že pan Paterson je na nás hrdý.

Nyní jsme tedy oficiálně připraveni vstoupit do toho, čemu se říká "opravdový svět". A i přesto, že se nyní rozutečeme do různých částí světa, nikdy nezapomeneme na společně strávená léta, na přátelství, která tu vznikla a na všechny ty radosti i starosti, kterými jsme si prošli.

Jsme moc rádi, že díky využívání sociálních sítí máme jedinečnou možnost zůstat neustále v kontaktu. Přesto se však vždy budeme těšit na naše osobní setkání, ať už to bude tady, nebo v Londýně, Amsterdamu, Manchesteru, v New Yorku nebo kdekoli, kde se budeme zrovna nacházet.

Na závěr bychom ještě chtěli poděkovat hlavnímu řečníkovi večera, panu Stuartu Laingovi, za jeho účast na dnešní slavnosti a za jeho motivující proslov.

Dále pak předsedkyni správní rady, paní Ann Lewis, za vytrvalou a obětavou pomoc naší školy.

A také všem našim mimořádným hostům, kteří dnes přišli předat ceny - paní Davis, paní Wichterleové, paní Málkové a panu Berounskému.

Ať tedy znovu zní naše heslo, odhodme masky - nastal čas zazařit!

Děkuji vám všem za pozornost a přeji vám krásný zbytek večera.

Samanta Rožánková,
studentka 6. ročníku

Cena profesora Slavíka

Profesor Slavík vyučoval na původním Reálném gymnasiu s anglickou řečí vyučovací. Učil český jazyk, ale jeho hodiny byly zároveň hodinami filozofie, lidských práv i literatury. Literatury v takovém smyslu, v jakém jsme ji do té doby neznali. Pan profesor nás učil nejen vnímat příběhy, ale i hodnotit strukturální prvky příslušných děl, což se zdá zvláště u poezie absurdní.

Neměl vůbec potřebu trestat své žáky, protože jeho hodiny byly tak zajímavé, že nikdo nevyrušoval.

Jelikož byl opravdovým demokratem, nemohl odmítnout výzvu od čtyř svých studentů, aby pracoval proti diktátorskému komunistickému režimu. Jejich aktivity zahrnovaly psaní různých letáků a ničení záznamů, které si komunisté vedli o všech žácích kritizujících režim.

Pravděpodobně z důvodu zatčení a mučení jiného člena pedagogického sboru byly aktivity těchto studentů a jejich profesora odhaleny. Všichni byli zatčeni a souzeni, pochopitelně komunistickým soudem komunistického státu, a profesor Slavík byl odsouzen na 7 let odnětí svobody, které si odsloužil v uranových dolech. Avšak když jsme se po několikadenním soudním procesu všichni sešli v jedné místnosti, kde jsme byli spolu s kriminálníky a vrahy, všichni jsme se objali a poprvé a naposledy oslovili našeho profesora křestním jménem. Protože se z nás stali přátelé.

Pamatuji si to velice přesně, neboť jsem byl jedním z těch čtyř žáků.

Poté, co si profesor Slavík odsloužil 7 let ve vězení, jsme se s ním často vídali, takže komunistický režim nevyhrál. Když pan profesor zemřel, bylo mu skoro 100 let.

Jiří Berounský
bývalý student Reálného gymnasia s anglickou řečí vyučovací